

— Diarulă apare de două ori pe săptămână. — Redactore, KIO-PEC. — Administratore, Constantin Petrescu-C. —

ERI

Cum era Dobrogea supt-musulmani și civili atii Bulgari!

Epistolă amicală

Aferim, nea Gună, și halal se-ți fie !
 Cu capul tău ager la gugumănie,
 Pătișă s'astă dată festă cât de bună.
 Rămăsesă călare tot numai pe prună,
 Precum tot-d'a-una aș se rămăi, nene.
 Căci prea rățănesc mi-te umflă 'n pene,
 Prea te creză, ca Manea, făt-frumosu de pică,
 Prea viseză c'ăl nuri ce-are Fisfircă,
 Prea poftescă la tôte să fi cocotat,
 Prea escă prea și forte néoșu advacat.

Patru ministere ți-a ăsiștu Popa-Pache
 Să pretindă tu țepănu, ca și Popa-Tache,
 Și lui Fisfircă și Maioritață,
 Și cel de Interne și acela-al Dreptății
 Să le ceră cu băta și, colivărescă,
 Să le mai ceră încă ca, ianicerescă,
 Să aibă a conduce patru ministere
 D'ale României de p' ta plăceră,
 Spre-a putea pe Roșii să-i exterminăți
 Și advacătesc să vă răsfătați.

Déră bine, mai Gună, cum creșuș, la dracul !
 Că o lume 'ntrégă a să-ștă plece capul
 La un burlă-verde din oră ce privire,
 Un clapou politicu, porunbacu din fire,
 O mutră nătangă, poltiană și lașe;
 Un pigmeu cu tōne, o carne zăcase ?
 Și apoi să nu-ți dică lumea sus și tare
 Că bocăna-ți poftă este-o aiurare
 Ce pote s'o aibă numai un năncu,
 Și că escă, nea Gună, bună de Balamucă ?

Ca și Livizéanca când cu Popa-Tache,
 Prin Colivărescul, născut Popa-Pache,
 Te făcușă-tu, Gună, de răsu și d'ocără
 Adă în ochii lumel ș'acă și p'afără.
 Ti-ai ruptă masca insușă, te-ău vădut și orbii,
 Ti-ai eșit arama, te respingă și corbi,
 Și d'aci 'nainte prin tărgă și ngazetă
 Strige Popa-Pache, ca sala grizetă,
 Cat d'advacătesc și cât de îndrăcit,
 Căci mi te-a pusă bine, și mi tc-a gătit.

Asculță déră, Gună acum și la mine,
 Fiind că-ți spună netedă pentru al tău bine :
 De cât portofoliu ministeriale
 D'acelea ce-ți strică tabietul matale,
 Și.... poftă cu cōrne a la Dumitrica
 Ce măine-ău să facă — tară, dău, mi-e frică! --
 Capul tău să sună ca și tărtăcuță,
 Du-mi-te, mai bine, d'acum la Mărcuță ;
 Căci numai acolo, cum poftescă, tu poți
 Să fi și ministru și domnū peste toți.
 al tău adevărat amicu prea devotat

Daniil.

D'ALE ȚILEI

„Schimbarea ministriloră bucuria înțeleptilor!“

Așa dică cei de la camerele de sus și de jos.

Si vină unii dupe alții pe rându ca la móră la ministeru, fără să știe de ce vină, cu ce vină și pentru ce vină, precum se ducă fără să-și dea sémă, că cei corcuați fără căpătei cadă fără orânduiéia.

Omeniș cară vină aşa la putere sémă cu mantale de vreme rea care se schimbă cându se sdrențuescă.

Sub regimul căduțu c'conu Mascarache Catarhatis-ghis părea a fi uă madamă care ș'ă schimba cocotele cu septămâna.

Sub regimul actual chipuiala lucră să aibă dres, miniștri mai țină și mai sunt aleși p' ică p' colea, dar deh ! Tot să schimbă prea des și tot vină fără a prea ști de ce vină.

În cămară lucru merge ușor, acolo partidul e mai unit, e mai strâns, mai ascultător.

Așa din Gună cel tare 'n mână cu *Pake-tul* și cu *Economia* nu sunt achitați cari să facă *Gună-nu*. Dar în Camera de sus lucru să cam schimbă, achitați sunt mai mulți, mai cu minte de cât Gună cel tare 'n mână și mai cu cap — cu tôte că acăsta nu 'nsemnéză mult — dar și p' acei iți mânencă nasul de portofoliu și năzurescă la el, și facă ca vorba Românească : — „căda cade de rēie dar capra o ține tot în sus;“ și acesei pentru c'în senat sunt *Boer-ecș*.

Pe cine nu lașă să móră nu te lassă să trăiescă : Partidul liberal național a scăpat mulți pechlivaniști multe mardale cari acum iți jocă renghiul, îl trage p' sfără și suscită neajunsuri și cari tot câtând să păcălescă aș remăe păcăliști.

S'apoī ată vădut gazeta *Gunaniană*? Nostimă Gazetă. Un antreprenor la Paris scriesse p' o gheretă d'acelé în care să depună..... trebuință.

„Local pentru însărită, celule particulare, locuri rezervate în interior incolor și inodor, la ecsterior forte arătător.“

Acetea ar putea fi scrise p' frontispiciul șiarulu *Gunanian*. Ca formă este aretuos, are și locuri rezervate lichnitilor cari cată procopselă, în fond este incobor și inodor. Un program, loveșce-mă lele 'n spate cu'n bulgăre de iască, articoli potrivită ca nuca 'n perete, fantasiă multă dar scrêntită, literatură lătratură, stil de cându cu băsica lui Caragea, și idei de la Nemții cu cădă, beză musca pe căciulă a infumurări și vîrfulu nașului ambițiunei nesăbuită.

Diarul este leită poreclită, *Nenă Gună celă tare în mână*.

A tunat și iți-a adunată acolo, aș făcută clăbucă, și aș eșită beșică de săpună multi-colore. — Si acăsta se numește *Binele publicu*.

In sfîrșită N'nea Gună celă tare 'n mână și-a formată unu partidu : *Trois pelées et un toudu* — cu *Pake-tul*, și cu *Economia*, patru cari aș sprijini câtunul.

Lucrul să aibă la cale.

Comedia începe cu rakete, focă bengală și clopoței.

Primul clown: *N'nea Gună selă tare 'n mână*.

Paiata: Clef'ererim Economiconus.

Prim rol forte: *Pakefosi-de-las Gunnanias*, și cu choră de ciugiușă paraponiști.

Dér oh Gună ! Gună ! Nu strică tu, strică acei slabă de minte cari se iaș dupe tine !

AI V R U T

Aș vădut să ști cei poesiă .
 Și-ai întrebă pe Nae-alu tău,
 Elit 'i-a răspunsu e modestia
 Ce'n veci să fie pe chipul tău.
 Dér tu aș ăsiștu că poesiă
 E îndrăsneala, o ! Nae-alu meu.
 E cutezanță nu modestia
 La ea în viață mă închină eșu.

Aș vădut să ști ce e iubirea
 Și-ai întrebă pe Nae-alu tău.

Elu 'i-a răspunsu că fericirea
 Ce gustă omu 'n căminul său.
 Dér tu aș ăsiștu cum că iubirea
 E desperarea o ! Nae-alu meu.
 Libertinagiușu e fericirea
 Acestei țeulă ce adoră eșu.

Aș vădut să ști ce e noroculă
 Și-ai întrebă pe Nae-alu tău,
 Elu 'i-a răspunsu că este fociul
 Ce simte mama de fiul său.
 Dér tu 'i-ai ăsiștu cum că noroculă
 E 'n bogătie o ! Nae alu meu
 Să mă vind onore, și să vind fociul
 Ființei melle, aşa vrea eșu !

Aș vădut să ști cei sacru 'n fine
 Și-ai întrebă pe Nae-alu tău,
 Elu 'i-a răspunsu că este bine
 Să fiu stimată ca Dumnezeu !
 Dér tu aș ăsiștu că nu e bine
 Să fiu stimată o ! Nae alu meu
 Ci adulată, curtată 'n fine
 Amoră de stradă e visul său !

Sburându d'atuncea gându'j de parte
 Aș lăsată dragă pe Nae-alu tău
 Furându' casa, făcându'j parte
 Din bană, din scule, avutul său !
 D'atuncă prin lume alergă nebună
 Ca să-ți caști visul, norocul său.
 Si 'n locu de aură, traiu, viață buna
 Culegi miseră, ba și mai rău !

Alergă dragă fără 'ncetare
 Culege fructul dorulu tău,
 Bea cupă 'ntrégă cu insetare
 Acăsta-ă totul ce-ți urează
 Si cându în lacrami și înduioșare
 Vezi ce iartă o ! Nae alu meu
 Elu va răspunde fără 'ndurare
 Plécă, la mine nu'j locul tău.

GHIMPISORI

Mercuri, 29 Noembrie 1868, jî de postă și în postul Crăciunului, apără un nou șiară politică, *Economică*, literară și științifică, intitulat : *Binele Publicu* ?

Sermană publică ! Caști setoș de bană și putere își pun de măscă numele tău, ca și advacății ce te profană dându numele tău găzetei cu care te va specula.

Si cine suntă aceștia care își dau numele de binele publică ? Nicăi în capul, nicăi în cădă șiarulu nu se vede un nume de om ! Acei ce vrea binele publică s'ascunde la 'ntunericiu ca să facă binele publică, parcă amări în timpul închisită. Si mai vrea acăști crocodili aș intunericiu să credem în binele ce vrea să aducă publicului de la intunericiu cându aș rușine să 'și arate numele că să stie și publicul de la cine îi vine binele ?

Noi credem contrariul. Binele loră personală și secarea pungel publice.

Făcută advacății vre o dată bine publicului că să facă și acumă de la intunericiu ?

In programul D-loră multe spun că vrea, dară noi scimă că numai setea de putere își face să céră multe ca să capete pucine, adică portofolile pentru a se chivernisi. și d'aci ținete bine publică să nu te rupă ! căci totu tu plătesc ólela sparte în capul tău !

**

Lumea țipă, se rögă, apelăză la orórea și demitatea d-lei primară, la făgăduințele domniei sale date înainte de realegeră, că se minăză proprietățile loră, că înnoiță în noroiu, că copii nu mai potu străbate noroiul pentru a se duce la scăă, dară d-sa care își respectă promisiunea dată, n'audă n'avede. Acumă nu 'i mai pasă de interesele cetățenilor de ore ce aș fostu amăgiți a real-ge. Ordinalu a dată ca să plonă somajunile pentru incasarea tacsei de patru la su-

asupra pavagiului, de și nenorocită de locitorii, din strădele Păuni, Capriora, Neptun și Orașiu, tanără în infectele mocirile, d. Primarul, nu poate să și compromită demnitatea sa vis-à-vis de cicoii gheșetari ingineri ai săi, care de placere, și fără nici unu interesu, permite d-lui Christodoru supasă la retragere, așa face ușă și ferestre și acelor cari plătescă ca și acesta, ba poate și mai multă cără are pavagi de granit pe cându cel din urmă nău de cătă baltace.

Bine voiască d. Procopiu, să ne spue cine este primar, d-sa sau d. Cercheză-Poteca, care a datu probe de incapacitate și ciocoismu.

Noi am pusă totu-d'a-una pe persoană d-lui Procopiu, multă stima și considerație, dărui cându vedem, că d-sa să lasă a fi dusă de nasă de unu Cercheză și unu Poteca, care mai dilele trecute era să fie sfâșiașu de niște onești cetățenii disperați de supt-comanda sa, și grătie intervenției unui amicu alu nostru a scăpatu cu fată curată, căci alt-felu și-ară fi luatu plata purtăre sale ciocoesci.

De ce ore se sumește D. Procopiu, fiindu-că la alegerile comunale colegiul I s-a văzutu numele sau, alături cu generalu Florescu, Vernescu și Pache Protopopescu? El bine ori cătă de căndu este generalul Florescu, totu nu și-ară fi bătutu jocu de acei ce ținări fi cerutu dreptate, cumu ținări bătutu jocu d-ta, de și adoua di punea tunurile încă pentru a să face meseria.

Ei bine țină cându? ori te portă cumu țin-e vorba, ori vorbesce cumu țin-e portul, ca să scie lumea că nu din bună credință țin la Cercheză și Poteca ci din interesu.

Cu acăstă ocasiune atragem atenție unei guvernări, asupra persoanei ce va confirma ca primar, și să se nite la 1 ricopsela d-lui Procopiu care sta înconjurată de cadrele electorale ale cucernicului Tache.

Intr-unul din numerile *Răsboiului*, se vede publicată o corespondență din Dobrogea, a unei persoane căruia îi e rușine de numele său, făcându unu cazu gravu, că duoi sergenti de orașu său înăbătătă și că în beția loră au fătă scandalu, și daci törnă la înjurătură surgișci, după tipicul lauriașilor din Văcărești, și a bastardilor regenerați! Ba încă, că oficerii meru de fome în Dobrogea!

Cătă penru înjurături, mișcii ne deprinși cu libertatea, cauță a o compromite, iară în ceea ce privește demnitatea bravilor oficeri, credem că și voră face datoria a desmiti calomniile sclavilor, care turbură apa spre a apuca bucătăica promisă de stăpân!

Siguri fiindu de promisiunea dată de noulă cabinet prin programă cîntă corporilor legiuitori, că va privilegia funcționarii, așteptăm realizarea, mai ales pentru a nu mai fi tascări de exclusiviste, mai cu seamă în Dobrogea, și chiar dincocă de Dobrogea.

Credem că mai toți bărbătași partitului liberal și bine voitorii al binelui public care a datu probe de patriotism și liberalismu, în urma convingerii ce său formatu că reacționarii său organizătu, după cumu cred că, nu voră mai sta nepăsători, și ast-felu fiindu-se voră grăbi a se grupă unul lîngă altul și a lura măsură pentru a lupta cavaleresc față tu față, iară nu mișcăste ca adversari din intunericu.

Noi respectăm pe omeni lealii care se luptă pe față iară nu ca Mihale Bonea din intunericu.

SCENE CONTEMPORANE

LEVEZEANCA

I

Ce credeți că a murit vestita Levezeanca? amăgire; asemenea giavaerii nu se prăpădesce așa lesne; pierde una și ese alta mai abitiră.

Cine nu mă crede n'are de cătă să mărgă Dumineea și sărbătoarea la giosea și s'o vadă și s'o admire, și să se crucească. Totu ast-felii e prenum o scită Sulemenită 'mă-e, încondeiată 'mă-e, roșită și albă ca nă figură din ferestra frejerilor 'mă-e, înărcată cu zarpale 'mă-e, înflorată 'mă-e!

Totu așa de speriată precum scită, totu așa de gusturi rococo precum o cunoștești, totu așa de nerușină, precum ființă minte, și totu așa în ceartă cu toate convenințele, cu toate cuvintele sociale.

Vedeți acea birje ce merge pe giosea sfîrșindu în, care se afă răsturnată uă femei, nu frumosă nici măcaru născută, dăr zugrăvită ca uă cadră — este ea, Livezeanca. Ce de înărcătăru! ce zorzone, ce de zarpale fără chichirez! Salbele de rubiele fulse a cădută de la modă, dăr ea portă una chiar pe d-asupra baltonulu de 'i cade pénă la briu, pălărie nu se mai portă înflorate, dar ea portă una înărcată cu toate florile din grădină, culorile atrăgătoare suntu înlocuite cu culori de *eclat*, dăr ea portă nă roche d'uă culore care dice tuturor: vedeți-mă, admirăți-mă, urmați-mă. Curat Levezeană.

Dăr bine, ea nu e singură, nu e cu densa încă uă măscuită, încă uă împofoșonată desperată! ce felu a esită la iveauă două Levezencă în locu de una? Cum s'a întemplată de le-a adunat? O! să nu vă prindă mirarea, acum e vremea livezencelor; la nevoie vă puteți procure nu una nici două, ci nonă-deci și nouă.

Muscalii au scosu la iveauă la 1854 pe cea d'antene, Muscalii încă nă plecatu și vă mirați că vedeți numai două? să nu vă prindă de locu mirarea nici să vă ericiți ci să vorbiți de elle cu respectu și sfială cără nu suntă terke-berchea, trei leă peruchia, ei nîce ființe simândiose sosite de enărdă dintr-nă excursiune făcută prin provincie pe unde s'au plimbată ca ... *trufandale*.

II

Cine suntu Levezencele năstre mă înărcătă? cine sunt? prea sunteți curioși! le vedeți costumul și obrazul cu care esu în lume și mă mai înărcătă? ia *fete d'ale noastre*, femei fugite dupe la bărbăti, femei scosă din fire de către Răsu și aruncate pe drumuri, femei lacome și spăriate cără se înclină la bană, bătută și lăsă tapagiosu mai multă ca la onore și demnitate, femei care a incetat d'a fi mame spre a fi curtezane, în sfîrșită *feță și țață* sa.

Intr-astă timpă de positivismu prosaicu căndu ori-ce sentimentu ori cătă de mare este sacrificatul pentru bană și viață de hău lui, să nu vă prindă mirare, că vedeți cătă una două d'asemenea femei esindu la iveauă ca ciupercile, mai cu seamă de căndu au plecatu Răsu și nevoie le-a scosu din casă ca să cadă ca lăcustele lacome și flăminde iaru pe spinarea noastră.

Așa o fi frate, dăr astea prea suntu prea, prea specioase, prea tapagiose, prea desmeteate! Levezeană și țață sa și vă mirați că prea suntu prea? așa le dat loră să fie.

III

Vedeți să aflați cine suntu și unde locuiesc? lesne lăru; D-lorū tocmai astă voră, să facă cunoșințe, cătă se potă de multe cunoșințe, se înțelege însă nu intră sexul frumosu.

Căndu voiți să le aflați, umpleți-vă buzunarele doldora cu bănișori și porniți-vă în di de lucrătore, c'am pe la trei ore séra, susă spre barieră, uități-vă pe măna drăpătă și unde veți vede la ferestră uă fintă cu facia albă de fardă, cu obrajii rumeniți de roșu mineralu și cu buzele săngerate de vermillion, înbrăcată cu uă roche bătătore la ochi și înzăbălată la gâtă cu uă salbă de monede false intării ca cătei de rasă su sgarda de zale, opriți-vă, salutați și indă vătă priimi unu surisă grădiosu și nă invitare din ochi ca să intrați în casă.

Nu vă opriti în locu en sfială, nu vă codiți, ci intrați întră cu hotărire, și fiți cătă se potă de îndrăsnești căci Levezeană năstră este hotără și îndrăsnește; propuneți-i pe dată c'iolhanu și fiți siguri că va primi cu grabă, căci cuconia bea, bea de stinge pămentul, pună sticla de giampanie la gură și suflă în fundă.

Este uă plăcere să stai la masă cu ea; nu scie să cănte căci n'are voce nică cătă unu cuci, nu dă din ea d'acele vorbe care te facă să facă hază, căci nu e de spiritu nică cătă uă găscă, dăr te amuză, căci spune din gură verdi și uscate, lovităca nuca în perete de te face să ridă cu poftă, bogodoresc într'uă frantuzescă de Fefelei, căte scie și se pricepe și rostesce din gură d'acele cuvinte de masă pe care condeiu lui nu potă să le reproducă, dăr care se ghicescă lesne.

Déca ată fi ori-cătă de sătu totu vi se face fome privind'o cum mănică, căci se pare că se bată duoi nebuni la gura ei; eu așa înțeleg bagă și scote furculă în gură, cătă despre pahare n'am ce dice altu de cătă să umple, să svântă pe dată în mána ei, pareară fi bătendu totu vîntu de vară în jurnală său.

După masă plimbăti-o pucină pe stradă în trăsură căci pe josu nu i'dă măna de frica hoțului de pagubașu, duceți-o la theatru căci iubesc frumosene arte, bat'o s'o bată, și pe urmă duceți-o acasă și... cu cheia de aură puteti să deschideți ușa care să vă facă celu mai sericiu muritoru dupe pămentu!!!

Uă asemenea cheie se potă cumpăra și cu duoi napoleoni, daca mai capătă și țață ceva.

IV

Scită d-y cine a fostu acea femeie care a cădut astă-dă așa de josu? era nă femei măritată, nă damă onestă, nă

duiosă mamă de copii. Cine o vede se încina înainte cu respectu; cine o cunoște jinduia la trainul ei celă tignită.

Ajă e tapagiosă, mai nainte era modestă, ajă e încărcată ca uă florărie ambulantă, mai nainte era gătită cu acelă sicu simplă dăr alesă care distinge pe femeia cu gustu, ajă e încondeiată, mai nainte pelea sa naturală da la ivelă unu boboci de roză abia desvoltat într'uă cămpie în care se îngănuă rațele și crinul. Ajă nu scie ce e ruginea și mai nainte era înăși pudorea, ajă se profanează fără demnitate și mai nainte era chiar demnitatea..

Ci bine cumu și de unde pénă unde așa mare transformare? ată schimbare? Mamaoa și unu muscalu a făcutu totă minunea; muscalul ca străină avea nevoie d'a fi în relaționu intime cu uă femei care să nu il espue la neplăceri felurite și ță-a dată bană, iar mamaoa ță-a dată sfaturi bune și ță-a procurat mișcăce dă și ajunge la scopu.

Eri era uă femei onestă, ajă e uă curtezană, eri era uă femei modestă, ajă e uă levezeancă, eri era uă femei măritată, ajă e uă divorziată. Ce va fi mâne?.. să n'o mai căutați pe calea victoriei ca s'o găsiți, căci clina vicinu și repede și alunecosă, și pe acele străde doarice și întunecose unde se ascunde acele nenoroci care au vițu dreptu, uă meserie.

Nedelu.

Şarada

Prima parte sunt iubită
De celu mare și celu micu;
Parte-a țoua'su adjectivu
Numită cuașativu,
Totul servescu forte bine.
Ca să te ascundi prin mină.
G. D. St.

Jocuri secrete

de
N. C. RADULESCU

Serviți-ve o singură dată cu numerile de la 1—49 spre a face unu patratu înărcită în 49 părți, care numere adunate să vă dea suma de 175.

DESLEGARI

Şarada e Re-an; patratul magicu :

E T N A
T R A C
N A V A
A C A R

Cuvântul rombicu :

M
S A R
M A D A M
R A S
M

Cuvântul triunghiular: pasta, asta, etc., era aritmograful rombicu :

		M		
		S A R		
V	E	R	I	E
M	A	R	M	A
D	I	A	N	A
		E	R	A
				A

Arimograful rombicu a fostu deslegat de d-nu. T. Barănescu; asemenea și B. B., care a deslegat numai pe unele.

A trimisă deslegarea exactă a jocului secret d-nu N. C. Radulescu și G. B. St.

AZI

MÂINE

Cum este azi Dobrogea, abia scăpată de jugul și maltratarea civilisaților de eră.

Ce va deveni mâine Dobrogea supt-Români!... Înainte mergătoare a civilizației în orientă.